Motion

1983/84: 1795

Barbro Nilsson i Örnsköldsvik m. fl.
Abonnemangsavgiften för texttelefon

Möjligheten att utnyttja telefonen som ett kommunikationsmedel är en självklarhet i vårt samhälle. Telesystemet i Sverige är bland det mest förfinade i världen, och telefontjänstenjust i vårt land är ett mått på hur väl detta system verkligen betjänar oss medborgare.

Inom det reguljära telefonnätet finns abonnenter som har extra apparatur för att kunna telefonera. Vi syftar här på de ca 3000 texttelefoner som används av hörselskadade.

Abonnemangsavgiften för innehav av en texttelefon är högre än för en vanlig telefon. Dessutom innebär telefonerandet via texttelefon att det kräver längre tidsåtgång. Följden blir ökade periodantal med åtföljande högre kostnader.

Dessa merkostnader för en hörselskadad har uppmärksammats i olika sammanhang. Här har hänvisats till möjligheten att via handikappersättningen klara sina merkostnader. Denna ersättning är välmotiverad och avser just hjälp till förhöjda samtalskostnader. Men socialstyrelsens bidrag till den hörselskadade inbegriper inte den förhöjda abonnemangsavgiften.

Ur rättvisesynpunkt borde här televerkets sätt att fördela kostnader vara sådant, att alla som innehar telefon betalar samma abonnemangsavgift. Det innebär att den extra avgiften för hörselskadades texttelefon bör slopas.

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts angående borttagande av extraavgiften för innehav av texttelefon.

Stockholm den 25 januari 1984

BARBRO NILSSON (s)
BENGT WIKLUND (s)
RUNE JONSSON (s)
MARTIN SEGERSTEDT (s)
STIG OLSSON (s)
BO FORSLUND (s)
SVEN LUNDBERG (s)